

dza oraz dla wygody i używania jego nadstawników czy psów gończych.

Mówi się i głosi: „wszystko dla państwa“, ale myśli się: „wszystko dla sanacji“.

I tu musi natąpić rozdział na dwie tylko grupy: 1) na ludzi, którzy się za ludzi uważają i chcą wiedzieć co robią ich pełnomocnicy w rządzie, i 2) na innych dwunogów, którzy

urodzili się do jarzma i czują się tylko sobakami swego pana. I ludzie powinni zrzucić z siebie to nie ludzkie plugastwo, które ich oblaźło jak robactwo oblaźło żołnierza na wojnie, a żeby urządzić państwo godne ludzi, gdzie rządzący są tylko pełnomocnikami rządzonych, gdzie pracuje się dla interesu całości a nie kliki.

Stanisław Pigalski.

ZWYCIĘSTWO.

Wieher w oczy nam wieje i z drzew liście strąca,
Gęste mgły nas opadły, nie dojrzysz z nich słońca.
Rozgrzać w gorącym sercu słowo, które pali,
Rzucić w tłum, niech nabrzmiewa, niechaj płonie dalej,
Niech jak wiatr lotne będzie i ciężkie jak kamień,
Weź je, bracie, do ręki — w stal i ołów zamień.
Cienie pokryły niebo, walka trwa okrutna —
Weź je siostro, i szyj niem bandarze i płótna —
Rzućmy je na ulicę, rzućmy w ziemię słowo —
Jak dynamit wybuchnie w jakąś noc majową.
Miljonem oczu załśni, miljonem ramion uderzy,
W lustrze bagnetów się przejrzy, zadulni w marszu żołnierzy.
Na wargach nam lekko zawisnie, w twarz wrogom rzucimy je zbliśka
I, niech się pali, niech huczy, niech jako piorun rozbłyska.
Przyjdzie dzień taki — Od gniewu sprężą się ramiona,
Po kraju wiatr powieje jak sen niespokojny.
Zrzedną mgły, słońce wszędzie i noc ciemna skona.
Oстрыm i nagim mieczom, hufcom przyjrzyjmy się zbrojnym,
Zatrwożą się, załęką ulice Warszawy,
Rozbite w mgłach, pijane pocałunkiem krwawym,
Będziesz szło między nami — bliskie czy dalekie
Zwycięstwo — jak śmierć pewne, wierne jako rzeka.

T. B. Syga.